

مرکز تحقیقات شورای نگهبان

گزارش کارشناسی

در خصوص:

بودجه سال ۱۳۹۳ کل کشور

مصوبه مجلس تا روز سه‌شنبه مورخ

۱۳۹۲/۱۱/۱۵

کد گزارش: ۹۲۱۱۰۳۸

تاریخ انتشار: ۱۳۹۲/۱۱/۲۰

مرکز تحقیقات شورای نگهبان

شناسنامه گزارش

موضوع:

گزارش کارشناسی در خصوص

بودجه سال ۱۳۹۳ کل کشور

(مصوبه مجلس تا روز سه شنبه مورخ ۱۳۹۲/۱۱/۱۵)

تهیه کننده: مرکز تحقیقات شورای نگهبان

شماره گزارش: ۹۲۱۱۰۳۸

تاریخ تنظیم: ۱۳۹۲/۱۱/۲۰

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

گزارش کارشناسی در خصوص لایحه بودجه سال ۱۳۹۳ کل کشور

(مصوبه مجلس تا روز سه شنبه مورخ ۱۳۹۲/۱۱/۱۵)

مقدمه

لایحه بودجه سال ۱۳۹۳ کل کشور که توسط دولت تهیه و در تاریخ ۱۳۹۲/۹/۱۷ به مجلس تقدیم شده بود، پس از ارسال به کمیسیون تلفیق، با اصلاحات و الحاقاتی به تصویب این کمیسیون رسید و گزارش آن به صحن علنی ارسال گردید. صحن علنی پس از تصویب کلیات، ابتدائاً بخش‌های درآمدی گزارش کمیسیون را با اصلاحاتی به تصویب رساند. در این گزارش به ادامه بررسی بخش‌های درآمدی مصوب صحن علنی خواهیم پرداخت. لازم به ذکر است که بخش‌های تصویب شده درآمدی تا تبصره «۴» در گزارش قبلی مورد بررسی قرار گرفت. در این گزارش آن قسمت از تبصره‌های «۴» الی «۱۰» که به تصویب صحن علنی مجلس شورای اسلامی رسیده است مورد بررسی قرار گرفته است.

تبصره ۵-

این تبصره در بندهای متعدد خود به اصلاح ماده (۸۴) قانون برنامه پنجم پرداخته است. لازم به ذکر است که ماده (۸۴) مزبور در حکم اساسنامه صندوق توسعه ملی می‌باشد. همچنین قابل ذکر است که در بند «ط» ماده (۸۴) قانون برنامه پنجم محل مصرف منابع صندوق نیز مشخص شده است و مرجع تشخیص چگونگی هزینه کردن اعتبارات صندوق به موجب این ماده هیأت امناء صندوق است.

بند «الف»-

مطابق تبصره «۲» بند «ط» ماده (۸۴) قانون برنامه پنجم توسعه اعطای تسهیلات توسط صندوق، فقط به صورت ارزی است و سرمایه‌گذاران استفاده کننده از این تسهیلات اجازه تبدیل ارز به ریال در بازار داخلی را ندارند. لذا این بند مبنی بر پرداخت تسهیلات به صورت ریالی موجب اصلاح قانون برنامه پنجم توسعه است.

بند «ب»- مغایر اصل ۵۲ و بند «۱» اصل ۱۱۰ قانون اساسی (از جهت

مغایرت با سیاست‌های کلی برنامه پنجم توسعه)

بر اساس بند (۲-۲۲) سیاست‌های کلی برنامه پنجم توسعه «ارائه تسهیلات از منابع صندوق توسعه ملی به بخش‌های خصوصی، تعاونی، و عمومی غیردولتی با هدف تولید و سرمایه‌گذاری در داخل و خارج کشور با در نظر گرفتن شرایط رقابتی و بازدهی مناسب اقتصادی» است.

در حالیکه بر اساس این بند به صندوق توسعه ملی اجازه داده شده تا بیست درصد منابع خود را بانک‌های دولتی و خصوصی سپرده‌گذاری نماید. حکم مزبور از دو جهت واجد ایراد و مغایرت با سیاست‌های کلی برنامه پنجم توسعه می‌باشد. اول اینکه اطلاق سپرده‌گذاری در بانک بدون تعیین محل مصرف تسهیلات ناشی از این سپرده‌گذاری به دلیل اینکه شامل اعطای وام از این محل به بخش دولتی (علاوه بر بخش خصوصی) نیز می‌شود مغایر بند (۲-۲۲) سیاست‌های کلی برنامه پنجم توسعه مبنی بر ارائه تسهیلات از منابع صندوق توسعه ملی به بخش‌های خصوصی، تعاونی و عمومی غیردولتی می‌باشد.

دوم اینکه سپرده‌گذاری در بانک‌های دولتی به دلیل اینکه خود این بانک‌ها از جمله مهمترین شرکت‌های دولتی محسوب می‌شوند و بر اساس سیاست‌های کلی برنامه پنجم یکی از اهداف اصلی تأسیس صندوق توسعه ملی اختصاص بخشی از منابع ناشی از فروش نفت و فرآورده‌های نفتی جهت تولید و سرمایه‌گذاری توسط بخش خصوصی و خارج نمودن این بخش از اختیار دولت بوده است، مغایر سیاست‌های کلی برنامه پنجم توسعه در خصوص ایجاد صندوق توسعه ملی است. در واقع نفس سپرده‌گذاری منابع صندوق توسعه ملی در بانک‌های دولتی، هرچند سود این سپرده‌گذاری به حساب سرمایه‌گذار (صندوق توسعه ملی) واریز شود مصداق بارز بهره‌مندی بانک‌های دولتی از منابع صندوق است که این موضوع با جهت و رویکرد سیاست‌های کلی برنامه پنجم توسعه ابلاغی مقام معظم رهبری در خصوص ایجاد این صندوق مغایرت دارد. بویژه

اینکه در متن این بند تصریحی به چگونگی هزینه کرد این وجوه توسط بانک‌های عامل از جمله بانک‌های دولتی نشده و صرفاً بیان شده است سود حاصل از این سپرده‌گذاری به صندوق توسعه ملی تعلق دارد، بدیهی است سپرده‌گذاری در بانک وقتی با دریافت سود همراه است که بانک با این منابع در طرح‌های سودده مشارکت کرده و ضمن بهره‌مندی از بخش قابل توجهی از سود مشارکت خود، بخشی از سود حاصله را نیز حسب ضوابط قانونی به سپرده‌گذار پرداخت می‌کند، هرچند همانطور که گفته شد قطع نظر از امکان دادن تسهیلات به بخش دولتی توسط بانک‌های عامل از محل سپرده‌گذاری منابع صندوق توسعه ملی بدلیل اطلاق حکم این بند، نفس سپرده‌گذاری منابع صندوق در بانک‌های دولتی، خود مصداق بارز بهره‌مندی دولت از منابع صندوق است.

لذا بند مزبور به دلیل مغایرت با سیاست‌های کلی برنامه پنجم توسعه به خصوص بند (۲-۲۲) این سیاست‌ها مغایر بند «۱» اصل ۱۱۰ قانون اساسی است. لازم به توضیح است که مشابه این حکم در لایحه اصلاح قانون بودجه سال ۱۳۹۲ کل کشور مصوب ۱۳۹۲/۸/۱۲ نیز مقرر شده بود که با ایراد ابهام از سوی شورای نگهبان مواجه گردید. بر اساس لایحه مزبور به صندوق توسعه ملی اجازه داده شده بود تا حداکثر شش درصد منابع وارده در سال ۱۳۹۲ را به صورت سپرده نزد بانکهای دولتی داخلی پس انداز نماید و بانک سپرده‌پذیر مکلف گردیده بود تا دو برابر مبلغ سپرده‌گذاری شده را تسهیلات بدهد.

شورای نگهبان نیز در نظر خود به شماره ۵۲۳۲۴/۳۰/۹۲ مورخ ۱۳۹۲/۸/۲۶
مقرره مزبور را از جهت اینکه امکان استفاده بخش دولتی از این تسهیلات
وجود دارد واجد ابهام دانسته بود.

بند «ج» - مغایر اصل ۵۲ قانون اساسی

این بند اصلاح قانون برنامه پنجم توسعه بوده و دارای ماهیت غیر بودجه‌ای
است و براساس آن اجازه داده شده حسابهای صندوق توسعه ملی علاوه بر نزد
بانک مرکزی، نزد «حسابهای مورد تأیید بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران در
خارج از کشور» نیز نگهداری شود. لذا ذکر این بند در قانون بودجه به دلیل
ماهیت غیر بودجه‌ای آن، مغایر اصل ۵۲ قانون اساسی محسوب می‌شود.

بند «د» -

طبق تبصره «۲» بند «ط» ماده (۸۴) قانون برنامه پنجم توسعه «اعطای
تسهیلات موضوع این ماده فقط به صورت ارزی است». از این رو حکم این بند
مبنی بر پرداخت و بازپرداخت ریالی بخشی از منابع صندوق، اصلاح قانون
برنامه پنجم توسعه محسوب می‌شود.

بند «ه» - مغایر بند «۱» اصل ۱۱۰ قانون اساسی (از جهت مغایرت با

سیاست‌های کلی برنامه پنجم توسعه)

عبارت «بنگاه‌های اقتصادی متعلق به مؤسسات عمومی غیر دولتی صنعت و
معادن و گردشگری» در این بند واجد ابهام می‌باشد و مشخص نیست به صورت

مطلق مد نظر می‌باشد یعنی سه دسته مجزای «بنگاه‌های اقتصادی متعلق به مؤسسات عمومی غیر دولتی»، «بنگاه‌های اقتصادی صنعت و معدن» و «بنگاه‌های اقتصادی گردشگری» مد نظر قانونگذار است و یا صرفاً معطوف به بنگاه‌های اقتصادی متعلق به مؤسسات عمومی غیردولتی است. در صورتی که به صورت مطلق مد نظر باشد از جهت اینکه این اطلاق شامل بنگاه‌های دولتی بخش صنعت و معدن و گردشگری نیز می‌شود، مغایر بند (۲-۲۲) سیاست‌های کلی برنامه پنجم توسعه مبنی بر اختصاص تسهیلات صندوق توسعه ملی به «بخش غیردولتی (خصوصی، تعاونی و عمومی غیردولتی) بوده و در نتیجه مغایر بند (۱) اصل ۱۱۰ قانون اساسی است. در غیر این صورت با توجه به تعریف مؤسسات و نهادهای عمومی غیردولتی و مؤسسات موجود «مؤسسات و نهادهای عمومی غیردولتی صنعت و معدن و گردشگری» فاقد مفهوم مشخصی می‌باشد.

بند «و» - مغایر اصل ۴۰ قانون اساسی

در این بند تکلیف بانک‌های عامل به پرداخت تسهیلات از محل منابع داخلی خود (علاوه بر پرداخت ۵٪ از منابع بندهای «د» و «ه» این تبصره) به دلیل آنکه اطلاق آن شامل بانکهای خصوصی نیز می‌شود از جهت دخالت در تصمیم‌گیری این بانک‌ها دخالت در هزینه کرد اموال این بانکها (خصوصی) محسوب شده و لذا مغایر اصل ۴۰ قانون اساسی است.

بند «ح» - مغایر بند «ا» اصل ۱۱۰ قانون اساسی (از جهت مغایرت با

سیاست‌های کلی برنامه پنجم توسعه)

- نظر اول:

با عنایت به اینکه محل مصرف منابع مذکور در این بند حمایت از شرکت‌های دانش بنیان می‌باشد و این شرکت‌ها جزء بخش خصوصی محسوب می‌شوند، این بند فاقد ایراد است.

- نظر دوم:

با توجه به اینکه بر اساس ماده (۵) «قانون حمایت از شرکت‌ها و مؤسسات دانش بنیان و تجاری سازی نوآوری و اختراعات»، صندوق نوآوری و شکوفایی زیر نظر رئیس جمهور اداره می‌شود و از این جهت نهادی دولتی محسوب می‌شود، اختصاص منابع صندوق توسعه ملی به این صندوق، (علاوه بر مغایرت با جزء «ا» بند «ط» ماده (۸۴) قانون برنامه پنجم توسعه)، مغایر با بند (۲-۲۲) سیاست‌های کلی برنامه پنجم توسعه مبنی بر اختصاص تسهیلات صندوق توسعه ملی به «بخش غیردولتی (خصوصی، تعاونی و عمومی غیردولتی) و در نتیجه مغایر بند «ا» اصل ۱۱۰ قانون اساسی» می‌باشد. لازم به ذکر است که هرچند مصارف و تسهیلات صندوق نوآوری و شکوفایی به بخش خصوصی و غیردولتی اختصاص می‌یابد و در تبصره «۲» ماده (۵) قانون مزبور نیز به این امر تصریح شده است ولیکن ایراد مذکور به دلیل اختصاص یافتن منابع صندوق توسعه ملی به این صندوق همچنان باقی می‌باشد. توضیح آنکه مجلس با اجازه تأسیس این صندوق دولت را موظف به انجام یکسری امور نموده، اما تکلیف

مزبور بدان معنی نیست که دولت جهت انجام تکلیف خود از منابع صندوق توسعه ملی که دارای مصارف مشخصی است استفاده نماید.

مضاف بر اینکه بر اساس ماده (۵) قانون مزبور دولت موظف شده است در لایحه بودجه حداقل نیم درصد از منابع بودجه عمومی خود را جهت کمک به این صندوق در نظر بگیرد. لذا اختصاص منابع صندوق توسعه ملی به صندوق دولتی نوآوری و شکوفایی هرچند منابع صندوق اخیر در جهت حمایت بخش خصوصی هزینه خواهد شد، مغایر سیاست‌های کلی برنامه پنجم توسعه و در واقع اصلاح اساسنامه صندوق توسعه ملی (ماده ۸۴ قانون برنامه پنجم توسعه) است چراکه صندوق توسعه ملی بر اساس سیاست‌های ابلاغی رهبر معظم انقلاب تشکیل و تجهیز منابع شده تا بر اساس اساسنامه خود و بر مبنای تصمیمات متخذه توسط ارکان خود در خدمت توسعه اقتصادی توسط بخش‌های غیر دولتی باشد نه اینکه هرگاه بر اساس قوانین عادی، دولت موظف به ارائه خدماتی به بخش‌های غیر دولتی شده باشد (که قاعدتاً بخش مهمی از وظایف دولت، خدمت‌رسانی به بخش غیر دولتی است) از منابع صندوق توسعه ملی هزینه کند. در غیر این صورت امکان هزینه کرد منابع صندوق توسعه ملی برای هرگونه وظایف دولت که بهره‌برداران آن وظایف، بخش غیر دولتی باشند فراهم خواهد شد و فلسفه وجودی تشکیل صندوق توسعه ملی که رشد اقتصاد بخش غیر دولتی و جدا کردن سالانه حداقل بیست درصد درآمد ناشی از فروش انفال از بودجه دولت است زیر سؤال خواهد رفت.

بند «ط» - مغایر اصل ۵۳ قانون اساسی

۱- تسویه بدهی دولت به بانک‌های دولتی مزبور در این بند و افزایش سرمایه دولت در این بانک‌ها از محل وصول تسهیلات اعطایی از حساب ذخیره ارزی به بخش‌های خصوصی و تعاونی بدون واریز این وجوه به خزانه و سپس برداشت از آن، تهاثر محسوب شده و لذا مغایر اصل ۵۳ قانون اساسی است.

۲- با توجه به ماده (۸۵) قانون برنامه پنجم توسعه مبنی بر اینکه وجوه حاصل از بازپرداخت تسهیلات اعطایی از محل حساب ذخیره ارزی باید به همان حساب واریز شود، اجازه واریز آنها به حسابهای دیگر، مغایر قانون برنامه بوده و لذا این بند اصلاح قانون برنامه پنجم توسعه است.

۳- همچنین با توجه به حکم بند «ب» ماده (۸۵) قانون برنامه پنجم توسعه که مفید حصر می‌باشد، توسعه شمول موارد استفاده از حساب ذخیره ارزی برای افزایش سرمایه بانکهای دولتی نیز مغایر قانون برنامه پنجم توسعه است.

۴- پاراگراف الحاقی اول از چند جهت واجد ایراد می‌باشد:

اول اینکه حکم مزبور دارای ماهیت غیر بودجه‌ای بوده و ذکر آن در قانون بودجه مغایر اصل ۵۲ قانون اساسی است.

دوم اینکه تعیین ضوابط موارد مذکور در این پاراگراف در دستورالعمل مصوب شورای پول و اعتبار در مواردی که این امور ماهیت اجرایی و آئین‌نامه‌ای

دارد نظیر نحوه تسویه مطالبات مذکور با گیرندگان تسهیلات، نحوه افزایش سرمایه، نرخ تبدیل ارز به ریال و زمان استمهال به دلیل اینکه اکثریت اعضای شورای مزبور از غیر وزراء می‌باشند^(۱) سه نفر از یازده نفر عضو دارای حق رأی) مغایر اصل ۱۳۸ قانون اساسی مبنی بر اختیار وزراء و هیأت وزیران در تصویب آئین نامه است.

سوم اینکه تعیین نحوه بخشودگی جریمه‌ها توسط شورای پول و اعتبار به دلیل اینکه ممکن است موجب صلح و سازش نسبت به منابع دولتی شود مغایر اصل ۱۳۹ قانون اساسی مبنی بر لزوم تصویب هیأت وزیران و اطلاع مجلس نسبت به هر مورد صلح و سازش نسبت به اموال عمومی و دولتی است. چهارم اینکه اطلاق «تعیین اختیار هیأت مدیره بانکها در زمینه مزبور توسط

۱. ماده ۸۹- ترکیب اعضای شورای پول و اعتبار به شرح ذیل اصلاح می‌گردد:

- وزیر امور اقتصادی و دارائی یا معاون وی
- رئیس کل بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران
- معاون برنامه‌ریزی و نظارت راهبردی رئیس جمهور یا معاون وی
- دو تن از وزراء به انتخاب هیأت وزیران
- وزیر بازرگانی
- دو نفر کارشناس و متخصص پولی و بانکی به پیشنهاد رئیس کل بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران و تأیید ریاست جمهوری
- دادستان کل کشور یا معاون وی
- رئیس اتاق بازرگانی و صنایع و معادن
- رئیس اتاق تعاون
- نمایندگان کمیسیونهای اقتصادی و برنامه و بودجه و محاسبات مجلس شورای اسلامی (هرکدام یک نفر) به عنوان ناظر با انتخاب مجلس

شورای پول و اعتبار»، بدون هیچگونه ضابطه‌ای مغایر صدر اصل ۸۵ قانون اساسی است و از جهت اینکه «اختیارات هیأت مدیره» بانک‌های دولتی واجد ماهیت اساسنامه‌ای است و باید توسط مجلس رأساً و یا با مجوز مجلس توسط دولت یا کمیسیون‌های داخلی مجلس تصویب شود، مغایر ذیل اصل ۸۵ قانون اساسی محسوب می‌شود.

در این خصوص شورای نگهبان نظرات متعددی مبنی بر مغایرت واگذاری تصویب اساسنامه بدون تعیین ضابطه به غیر مجلس داشته است. به عنوان نمونه این شورا در نظریه شماره ۳۱۷۳ مورخ ۱۳۶۷/۹/۲۰ در خصوص لایحه اداره امور شرکت‌های بیمه مصوب ۱۳۶۷/۹/۱۳ تفویض اختیار در تصویب اساسنامه به هیأت وزیران بدون تعیین ضوابط را مغایر اصل ۸۵ قانون اساسی دانسته است.

همچنین شورای نگهبان در اظهار نظر خود پیرامون لایحه بودجه سال ۱۳۹۲ کل کشور «تبصره الحاقی به بند ۲-۳» که بر اساس آن یکسری از صلاحیت‌ها به شورای پول و اعتبار واگذار شده بود، با توجه به ترکیب شورای پول و اعتبار مغایر اصل ۶۰ قانون اساسی شناخت.

- نظر دوم:

علاوه بر ایرادات فوق الذکر در این پاراگراف ذکر شده «نحوه تسویه مطالبات بانک‌ها با گیرندگان تسهیلات» به موجب دستورالعمل شورای پول و اعتبار خواهد بود، اطلاق این حکم از جهت اینکه ممکن است ترتیبات مقرر در

دستورالعمل مذکور مغایر قراردادهای خصوصی بانکها با گیرندگان تسهیلات باشد و به اضرار این افراد بیانجامد مغایر اصل ۴۰ قانون اساسی است.

بند الحاقی «۳» - ابهام

۱- در این بند برای طرح‌هایی که به دلیل «عوامل غیر ارادی» امکان انجام تعهدات خود را ندارند حکم خاصی مشخص شده است اما از آنجا که هیچ گونه ضابطه‌ای برای تشخیص این عوامل غیر ارادی ارائه نشده است و حتا مرجع تشخیص این موضوع نیز مورد اشاره قانونگذار قرار نگرفته است عبارت «عوامل غیر ارادی» واجد ابهام است.

۲- این بند اصلاح بند «د» ماده (۸۵) قانون برنامه پنجم توسعه محسوب می‌شود که بر اساس آن ایفاء باقیمانده تعهدات حساب ذخیره ارزی به بخش‌های غیردولتی، خصوصی و تعاونی به عهده همین حساب می‌باشد.

تبصره ۶-

بند «الف» - ابهام

مفهوم «شرکت‌های وابسته و تابعه» در این بند مشخص نیست و از این جهت واجد ابهام است. در این خصوص هیچگونه تعریف قانونی وجود ندارد.

بند «ج» - مغایر اصول ۴۰ و ۴۶ قانون اساسی

واگذاری اوراق مشارکت فروش نرفته به پیمانکاران، مشاوران و تأمین کنندگان تجهیزات در قبال طلب آنان بدون رضایتشان مغایر اصول ۴۰ و ۴۶ قانون

اساسی مبنی بر منع اضرار به غیر و مشروعیت مالکیت حاصل از کسب و کار خویش است.

شورای نگهبان در بند «۵» اظهار نظر خود درباره لایحه بودجه سال ۱۳۹۲ کل کشور بیان نموده «واگذاری سهام باید در قبال دیون با رضایت طرف باشد و الا خلاف شرع است»

بند «ط» - ابهام و مغایر اصول ۴۰ و ۴۶ قانون اساسی

در این بند به دولت اجازه داده شده که «اسناد خزانه اسلامی» را برای تأدیه بدهی خود به اشخاص غیردولتی منتشر نماید. در این خصوص نکات زیر قابل توجه است:

۱- ماهیت «اسناد خزانه اسلامی» در این بند مشخص نیست و تعریف قانونی از این اسناد وجود ندارد. با توجه به اینکه «اوراق مشارکت» در اصل نشان دهنده سهم دارنده آن در یک طرح مولد بوده و قسمتی از سود حاصل از آن طرح به دارنده این اوراق میرسد، ولی در این اسناد چنین چیزی وجود ندارد، نمی‌توان آنها را اوراق مشارکت دانست. ظاهراً این اوراق صرفاً یک برگه نشان دهنده طلب از دولت است و باعث تأخیر در پرداخت بدهی دولت می‌گردد.

۲- اعطای اسناد خزانه اسلامی به طلبکاران به جای وجه نقد، برای تأدیه مطالبات آنها، در صورت عدم رضایت ایشان، می‌تواند موجبات تضییع

حقوق آنان را فراهم سازد و از این حیث مغایر اصول ۴۰ و ۴۶ قانون اساسی مبنی بر منع اضرار به غیر و مشروعیت مالکیت حاصل از کسب و کار خویش است.

تبصره ۷-

بند «ب» - مغایر اصل ۵۲ قانون اساسی

این بند حاوی امری غیربودجه‌ای است و ذکر آن در قانون بودجه مغایر با اصل ۵۲ قانون اساسی محسوب می‌شود.

تبصره ۸-

بند «الف» - مغایر اصل ۵۲ قانون اساسی

جزء «۲» این بند دارای ماهیت غیربودجه‌ای است و ذکر آن در قانون بودجه مغایر با اصل ۵۲ قانون اساسی محسوب می‌شود.

بند «ب» - مغایر اصل ۵۲ قانون اساسی

این بند حاوی امری غیربودجه‌ای است و ذکر آن در قانون بودجه مغایر اصل ۵۲ قانون اساسی است.

بند «ج» - مغایر اصل ۵۲ قانون اساسی

این بند دارای ماهیت غیربودجه‌ای است و ذکر آن در قانون بودجه مغایر با اصل (۵۲) قانون اساسی محسوب می‌شود.

بند «سی»-

این بند در واقع اصلاح قانون برنامه پنجم توسعه است. چرا که بر اساس ماده (۸۴) این قانون مصارف صندوق توسعه ملی مشخص شده است و مرجع تشخیص چگونگی هزینه کردن اعتبارات صندوق به موجب این ماده هیأت امناء صندوق است.

تبصره ۹-

بند «ب»- مغایر اصل ۵۲ قانون اساسی

آنچه در این بند آمده، تمدید زمان اجرای قانون مالیات بر ارزش افزوده است که امری غیربودجه‌ای است و ذکر آن در قانون بودجه مغایر با اصل (۵۲) قانون اساسی است.

بند «ج»- مغایر اصل ۵۲ قانون اساسی

این بند در صدد اصلاح ماده (۱۰۱) قانون مالیات‌های مستقیم و تبصره ۲ ماده (۱۱۹) قانون برنامه پنجم توسعه می‌باشد که به موجب آن تسلیم اظهارنامه مالیاتی در موعد مقرر شرط برخورداری از هرگونه معافیت مالیاتی است. لذا جایگاه آن در بودجه نمی‌باشد و لازم است در صورت ضرورت به صورت مستقل و جداگانه مورد حکم مقنن قرار گیرد. بنابراین این بند حاوی حکمی غیربودجه‌ای بوده و ذکر آن در قانون بودجه مغایر اصل ۵۲ قانون اساسی است.

بند «د» - مغایر اصل ۵۲ قانون اساسی

این بند حاوی امری غیربودجه‌ای است و ذکر آن در قانون بودجه مغایر اصل (۵۲) قانون اساسی است.

بند «و» - مغایر اصل ۵۲ قانون اساسی

این بند دارای ماهیت غیر بودجه‌ای بوده و ذکر آن در قانون بودجه سالیانه مغایر اصل ۵۲ قانون اساسی محسوب می‌شود.

تبصره ۱۰ -

بند «الف» - مغایر اصل ۱۵ قانون اساسی

استفاده از کلمه «کنسانتره» در این بند بدون ذکر معادل فارسی آن (افشره) مغایر اصل ۱۵ قانون اساسی مبنی بر استفاده از زبان فارسی در اسناد رسمی است.

امام خمینی (ره):

و از شورای محترم نگهبان می‌خواهم و توصیه می‌کنم، چه در نسل حاضر و
چه در نسل های آینده، که با کمال دقت و قدرت و طایف اسلامی و ملی خود
را اینا و تحت تأثیر هیچ قدرتی واقع نشوند و از قوانین مخالف با شرع مطهر و
قانون اساسی بدون هیچ ملاحظه جلوگیری نمایند.
(صحیح امام، ج ۲۱، ص ۴۲۲)

مرکز تحقیقات شورای نگهبان

تهران، خیابان شهید سپهری، کوچه خسرو، پلاک ۱۲

صندوق پستی: ۱۴۶۳-۱۳۱۴۵ تلفکس: ۸۸۳۲۵۰۴۵

info@shora-rc.ir

www.shora-rc.ir